

Til lovforslag nr. L 65. Skriftlig fremsættelse (16. november 2005)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om juridisk rådgivning.
(Lovforslag nr. L 65).

Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for, at rådgivere – ud over advokater – kan reklamere med, at de driver virksomhed med juridisk rådgivning.

Lovforslaget bygger på en række anbefalinger fra en tværministeriel arbejdsgruppe nedsat af regeringen som et af flere initiativer med henblik på at ændre eller fjerne konkurrencebegrænsende regulering uden herved at tilsidesætte de hensyn til særlige samfundsmæssige interesser, som den gældende regulering har til formål at varetage.

Det foreslås for det første, at vinkelskriverloven – og dermed forbuddet mod at reklamere med juridisk rådgivning – ophæves.

Dernæst foreslås det, at der fastsættes bestemmelser om god skik for juridiske rådgivere. Ifølge disse bestemmelser skal aftaler om juridisk rådgivning udarbejdes skriftligt. Rådgiveren skal i rådgivningsaftalen oplyse, om vedkommende er ansvarsforsikret. Er dette tilfældet, skal rådgiveren oplyse om størrelsen af den samlede forsikringssum, størrelsen af forsikringssum pr. skade, og om der er rejst krav imod rådgiveren, som kan medføre, at den samlede forsikringssum helt eller delvist vil blive udnyttet i det pågældende forsikringsår.

Aftalen skal endvidere indeholde en beskrivelse af rådgiverens uddannelsesmæssige bag-

grund. Endvidere skal rådgiveren angive sin timepris eller eventuelle samlede pris for den pågældende ydelse. Hvis det ikke er muligt at angive timeprisen eller den samlede pris, skal det oplyses, på hvilket grundlag prisen beregnes.

Efter lovforslaget skal betroede midler fra kunden holdes klart adskilt fra rådgiverens egne midler, ligesom det foreslås, at en rådgiver ikke må yde rådgivning i en sag, hvis rådgiveren selv eller dennes nærstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald. Det samme gælder i tilfælde, hvor rådgiveren eller dennes nærstående samtidig rådgiver eller tidligere i samme sag har rådgivet andre, der har en sådan interesse.

Det foreslås desuden, at justitsministeren efter forhandling med ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter yderligere regler om god skik for juridisk rådgivning.

Lovforslaget indeholder tillige forslag om, at tilsynet med overholdelse af loven samt forskrifter udstedt i medfør heraf skal føres af Forbrugerombudsmanden efter markedsføringslovens regler. I tilknytning til lovforslaget vil Forbrugerklagenævnets kompetence administrativt blive udvidet til også at omfatte juridisk rådgivning.

Endelig foreslås det, at overtrædelse af loven samt forskrifter udstedt i medfør heraf straffes med bøde, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.